

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1/2020
06.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Бисерке Живановић, Споменке Зарић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Вилић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Витомир Виторовић, адвокат из ..., због узнемиравања права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 837/19 од 21.08.2019. године, у седници одржаној 06.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 837/19 од 21.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 837/19 од 21.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 3968/16 од 15.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да на кат.парц. бр. ..., која је уписана у листу непокретности број .. КО ... на име тужиоца, престане са узнемиравањем права својине и државине тужиоца, на начин што је изградио објекте – боксове за псе, поставио гвоздене стубове и посадио лозу, која је достигла висину до и преко стрехе породичне куће тужиоца и да се туженом наложи да о свом трошку уклони изграђене објекте – боксове за псе, гвоздене стубове за лозу и лозу са наведене кат.парц. бр. ..., као и да се забрани туженом да на овакав или сличан начин узнемирава право својине и државине тужиоца као и да се наложи туженом да трпи и дозволи да тужилац о свом трошку по фактичкој међи постави ограду између туженог и тужиоца на местима где ограда не постоји и то дрвену ограду од меког или тврдог дрвета висине 1,20 метара. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да му тужени накнади трошкове поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 59.450,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 837/19 од 21.08.2019. године, ставом првим изреке жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда, потврђена. Ставом другим изреке одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде другостепеног суда тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиоца.

На основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14 и 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужиоца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, па имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о парници ради узнемиравања права својине, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, на основу чега овај суд даље налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме је вредност предмета спора у тужби означена износом од 10.000,00 динара, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић